

Bruno Mars**"Við Gróttu"**Visit "[Við Gróttu](#)" on MotoLyrics.com

Á rauðbláiu hármi sálín sest niður,
yfir sjánum er miðan á turfið,
Ár er vitinn sem vakir allar nætur.
Varlega aldan snerti okkar fátur.
Sporin á sandinum hverfa eins og árin,
eins hefur gráð yfir gámlu sárin.

Og járnin hæn snást um sálina, alveg eins og
Ág,
og járnin hæn snást um sálina, alveg eins og
Ág.

Dimmblá skálin skreyta sjárháringinn.
Áð skoðar sem barnið Áarabynginn
og hlátur áinn fyllir mig fálguð áess,
sem finnur að láfið hefur valið honum sess,
við hlið hennar allt Áar til láfinu lákur.
Áð lifa með henni Áað er að vera rákur.

Og járnin hæn snást um sálina, alveg eins og
Ág,
og járnin hæn snást um sálina, alveg eins og
Ág,
járnin hæn snást um sálina, alveg eins og Ág.

Svo loka Ág augunum árlitla stund,
augnablikið Ái sinn hljást áta fund.
og hjartað hváslar ástin er gáldrátt,
og hafið verður eitt augnablik hljást.
Ást okkar er orðin stár og sterk.
Áðog elska Áig mitt fallega furðuverk.

Og járnin hæn snást um sálina, alveg eins og
Ág,
og járnin hæn snást um sálina, alveg eins og
Ág,
og járnin hæn snást um sálina, alveg eins og
Ág,
járnin hæn snást um sálina, alveg eins og Ág.

